Mutlu Yıllar 2004 HEPİMİZE MUTLULUK GETİRSİN

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 417

ISSN: 1303-8923

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

6 Ocak 2003 - Fincanın İçindekiler

- GECE DELİLERİ TANIR ... Seyfullah Çalışkan
- Hayat Bir Tangodur ... Şeref Oğuz
- Bir Polyanna'nın Ölümü ... Gülcan Talay
- Aşka susamak nedir bilir misiniz? ... Serhat Ütkiner
- SARIKAMIŞ FACİASI ... Tamer Soysal
- Mucize Toz ... Levent Şenyürek

- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

Sağlığı olanın umudu,
umudu olanın herşeyi
var demektir.
(Aristoteles)

Editör'den : Ben bu kokuyu sevmedim!..

Merhabalar,

Kahve Molası
stokta!

Hastaydık Popstar'ı ihmal ettik sanırsanız aldanırsınız. Koltukta tek gözle de olsa izledim bizim çocukları size inat:-)) Korkmayın ondan sözetmeyeceğim. Ben pazar gecesini "Objektif" programında Uzan'an elimi seyrederek değerlendirdim. Size birşey diyeyim mi? Benim beynim gene buruştu. Adamın pekçok haltı yediği ayan beyan ortada, ancak görüldüğü kadarıyla şu anda bir eli yağda bir eli balda olanlardan ne eksik ne de fazla. Aradan bunca zaman geçmesine rağmen hala adam gibi bir dava açılamamış olması, başbakanımızın seçim öncesi her 3 lafın arasına 1 tane İmar Atı sokması benim beynimi buruşturmaya başladı. Bakın size söyliyeyim, bu iş gün gelir Buşumuzun Irak'ta aradığı kitle imha silahları teranesine dönerse hiç şaşırmam. 6 ayda adam gibi bir delil bulunup dava açılamamış olmasını ancak bu adamların kılıfı iyi hazırladıkları ya da ortada suç olmadığıyla açıklayabilirsiniz. Her ikisi de hükümetimiz için kocaman bir ayıp. Bu kokular burnumuzun direğini sızlatacak gibi, ne dersiniz?

Yılbaşı, hastalık derken hediye kampanyası ve fincan dağıtımlarında bazı aksamalar oldu, özür dilerim. Şimdi sizden ricam, aranızda fincan isteyip almamış, hediyesini yollamış, kendisine hediye gelmemiş olanlar varsa lütfen bana yazsın. Bu hafta bunların tümünü halledeceğiz, söz. Bu arada banka ödemesini yapan "Süreyya Cengiz Poroy" isimli kahveci dostumuzla ilgili elimde başka hiçbir bilgi yok. Tanıyanların ya da bizzat kendisinin benimle temas kurmasını özellikle rica ediyorum. Haydi hoşçakalın.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Deniz Fenerinin Güncesi: Seyfullah Çalışkan

GECE DELİLERİ TANIR

Bütün ömrünüz boyunca karşınıza sadece bir kez çıkacak fırsatlar ve kabuslar vardır. Binlerce insan arasından şans size gülmüştür. Daha ne olup bittiğini bile anlayamadan düşleriniz gerçekleşmiş, ayağınız yerden kesilmiştir. İnanamazsınız... Etrafınızdaki insanların yüzüne bakıp, yaşadıklarınızın gerçek olup olmadığını anlamaya çalışırsınız. Yada siz farkına bile varmadan ecelin soğuk nefesi yüzünüzü yalayıp geçmiştir. Biraz evvel altından geçtiğiniz ağaca yıldırım düşmüştür. Ölüm sizi sıyırıp geçmiştir. Burun farkıyla hala hayattasınızdır. Elleriniz siz farkında bile değilken yüzünüzü, bedeninizi yoklar. Kendi gerçeğinizi aramaya başlamıştır. Birkaç dakika geç kaldığınız, yetişemediğiniz otobüs kaza geçirmiş ve kimse sağ kurtulamamıştır. Hem çok şanslısınızdır, hem de sevinemezsiniz... Baş ağrısı şikayeti ile hastaneye gidersiniz. Muayene, tahlil falan derken yine büyük piyango size çıkmıştır. Milyonda bir görülen ve ne olduğu tam olarak bilinmeyen bir hastalığın sizi bulduğunu öğrenirsiniz. Kısacası yaşamın size sadece bir defa sunduğu sürprizler vardır. Bütün ömrünüz boyunca sadece bir defa... Çünkü büyük ikramiye hiçbir zaman aynı kişiye iki defa çıkmaz.

Bütün geceler içinde biri vardır. Karanlığına dokunsanız katran gibi ellerinize sıvanacaktır. Sabahın gelmesi, güneşin doğması neredeyse Kafdağı'nın ardı kadar masalsı ve hiç olmayan o güzel ülkeye gitmek kadar imkansız gibi görünecektir. Bütün saatler ve zaman durmuştur. Geleceğe dair bütün düşleriniz solgun ve sarı bir ışığın kireç badanalı duvarlardaki silik bakışlarına hapsolmuştur. Gece bütün korkularıyla üstünüze çullanmaktadır. Bu oda, bütün yaşadıklarınız, umutlarınız eli kanlı bir ihanetin kurgusudur. Kendinizi sokaklara atmak istersiniz. Bu kenti ve yaşadıklarınızı bir elbise gibi üstünüzden sıyırıp atmak, başka gecelere, başka sokaklara gitmek istersiniz. Bütün şiirler, bütün şarkılar yüreğinize bir damla su serpmekten yoksundur. Gecenin kollarında sizi en iyi anlatan şey kendini zehirleyen çaresiz bir akreptir.

İri siyah gözlü, acımasız bir katildi gece,
Uykularımı ve rüyalarımı yağmalayan haramı,
Kendi adını bile unutmuş bir yağmur çiseliyordu sokakta,
Gece günah, gece boynumda yağlı bir urgan,
Gece cadı kazanı, yalancı bir fahişe,
Gece cinnet kanatlı bir baykuştu...

Gece ve karanlık, beynimi tümüyle ele geçirmeden kendimi sokağa attım. Kol saatim sabaha daha üç saat var diyordu. Kent derinden horlayarak uyuyordu. Tenha sokaklardan alkollü sürücülerin kullandığı, ecele koşar gibi giden otomobiller geçiyordu. Ne kadar yürüdüm bilmiyorum. Kendimi ter içinde uykulu bir sokak lambasının aydınlattığı kaldırımda otururken buldum. Garaja doğru gitmeye karar verdim. Bu kente sabah gelmeyecek artık, iyisi mi ben başka bir kente gitmeliydim. Ayağa kalktığımda yanımda bir taksi durdu. Binmek istemediğimi işaretlerle anlatmaya çalıştım. Arkamdan bir ses "Abi, senin için gündüz tarifesi açarım." diyordu. Aldırmadığımı görünce gaza basıp gitti. Telefonuma sarıldım; "ben gidiyorum, kendimden uzağa, dünyadan bile uzak bir yere," dedim. "Ne olursun gitme. Gecenin bu saatinde sokaklarda ne işin var?" diyen sesi dinlemeyecektim. Sesin içindeki yalvaran ifade kendimi daha da kötü hissettirdi. İyice canım sıkıldı. Yürüdüm, "keşke telefon etmeseydim" diye mırıldanarak yürüdüm. Sanki yine suçlu bendim. Gittiğim için acımasız olmak yine benim payıma düştü. Aklımı başından almış bir öfkenin elinde oyuncaktım. Suçluluk, öfke ve cinnetim her adımda gözlemden kaldırıma aktı.

Anlatmak için, anlaşılabilmek için zaman yanlıştı. Kelimelerin yetersizliğinde yok olmak yerine sustum. Ben deliydim, o aklımın bana saniyede kaç karabasan yaşattığını anlayamazdı. Eğer başka bir kente gitmezsem uyuyamazdım. Bana hiç tanımadığım sokaklar, pırıl pırıl bir sabah ve yaşadıklarımdan uzakta bir yer lazımdı. Anlatamazdım... Yeni ve başka bir sabaha gitmeliydim.

Beni ve havaya kaldırıp salladığım kolumu ciddiye alan ilk otobüse atladım. On dakika sonra bütün sokaklar, karanlık ve huzursuz bir uykuda horlayarak uyuyan kent geride kaldı. Kaç saat ve ne kadar yol gittiğimi bilmiyorum. İçimdeki bir ses "artık yeter" dedi. Yol kenarında gözüme ilk ilişen mavi beyaz bir tabelada otobüsten indim. Sabah ve alaca karanlık bir aydınlık geceyi silmeye başlamıştı. Yıldızlar soluyor, camilerden sokaklara ezanlar yağıyordu. Kuş seslerini ve sabahın taze yasemin kokularını izleyerek yürüdüm. Duvar gibi yüksek söğüt ağaçlarıyla çevrili durgun bir ırmağın kıyısına geldim. Köprüde oturup bütün yaşadıklarımın üstüne bir sigara içtim. Kuşların sabah cıvıltılarında, okaliptüs, zakkum, yasemin ve serin suyun kokusunda yaşadıklarıma baktım.

Sabah güneşli ve sıcak bir güne usulca kayarken, gece ve halüsinasyonların kanlı elleri silinip gitmişti. Durgun suda peş peşe birkaç balık sıçradı. Gözlerim söğütlerin ırmakta salınan gölgelerine takıldığında uyku bedenimi yavaş yavaş ele geçiriyordu. Suyu izleyerek şehrin içine doğru uzayan bir parka ulaştım. Artık tükenmiştim. Suya en yakın bankın üzerine kıvrılıp yattım. Irmak elimden tuttu, beni derin ve rüyasız bir uykuya götürdü.

Seyfullah
seyfullah@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

DuyuYorum : Şeref Oğuz

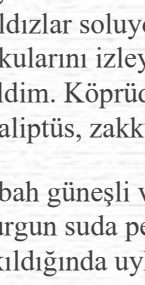

Hayat Bir Tangodur

Ölüler hariç, her insan kıpırdar. Fakat her kıpırtı, dans değildir. Çünkü dans, yetenek, emek ve ruhla yoğrulmuş kıpırtıların estetiğidir.

Tango da dansın özel bir halidir. Çok özel bir hali...

Güney Amerika kökenli olan bu dansta çiftleri seyrederken acıyı, nefreti, hüznü ve neşeyi aynı anda hissedebilirsiniz.
Seyrederken büyülendiğimiz çiftlerin her tango adımında, bu harika uyumu yaratan uzun çalışmalar gizlidir.

Önce kendinizin, sonra karşınızdakinin adımlarını öğrenirsiniz. Eşinizi gereğinden fazla kontrol ederseniz dansın esnekliği kaybolur. Serbest bırakırsanız, ona yüklenir, dengeyi bozarsınız...

En zoru da müzik bittiği halde eşinizle dansetmeye devam etmenizdir. İki kişi de müziğin bittiğinin farkında değilse bu onları değil sadece izleyenleri etkiler. Fakat müzik bittiği halde taraflardan yalnızca biri ısrarla dansı sürdürmek istiyorsa, bu herkesi etkiler.

Çiftinizle çalıştığınız ve emek verdiğiniz halde uyumlu olamıyorsanız, değişim zamanı gelmiş demektir. Müziği, pisti de dans hocanızı değiştirdiğiniz halde sonuç alamıyorsanız, eşinizi değiştiririsiniz.

Hayat bir tangodur ve tango iki kişiyle olur. İyi tango yapabilmek için çiftlerin tarzlarını bilmesi, birbirlerine ve müziğe uyum göstermeleri gerekir.

Müziği, ilişkimizin dışındaki değişen hayat koşulları olarak düşünelim. Tango yapabilmek için adımlarımızın gittiği yere nasıl dikkat ediyorsak, hayata karşı reflekslerimizi de kavramadan eşimizi yönlendirmeye kalkmamalıyız.

Tango bir uzlaşmadır. Ruh ve bedenin sinerjisidir. Ama her uzlaşma, estetik değildir, çoğu yozlaşmadır. Tango yozlaşmadan uzlaşmanın belki de en doğal oyunudur.

Müzik değişir, eş değişir, tango bitebilir. Bunu farketmek ama endişesiyle yaşayıp dansı da mahvetvemek gerekir. Çünkü aslında biten tek şey "o an"dır. Ve yeni bir an'ın da başlangıcını yaratan...

Her dansa sonsuza kadar sürecekmiş gibi başlamalı, en önemli izleyicinin kendiniz olduğunu ve bitenin sadece müzik olduğunu bilerek devam etmeli...

Ya da hiç tango yapmamalı...

Şeref Oğuz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Gülcan Talay

Bir Polyanna'nın Ölümü

Matilda' yı tanıdığımda 15 yaşında bir lise öğrencisiydi. Rüzgarlı, soğuk, esti mi içleri donduran bir kış günüydü. Bizim yeni taşındığımız mahallede kapı komşumuzdu. Sıcak bir gülümsemesi, yürek yakan bakışları vardı. Sarı saçları omuzlarından dökülüp beline iniyordu, dalga dalga. Ya o gözleri; bazen koyu bir karanlık, bazen açık bir gökyüzü taşıdığı... Baş döndürücü.

Matilda' nın okuluna Polyanna isimli bir öğrenci nakil olmuştu...Hem de aynı sınıfa ve aynı sıraya denk gelmişti Matilda ile. Polyanna hep pozitif enerji saçan bir kızdı. Yürürken sanki etrafında çevrelenmiş bir ışık saçıyordu. Hayata hep güzel yönünden bakan, en olumsuz şeyler de bile hep tebessüm eden biri idi. Matilda onu ilk gördüğünde güzel bir dostlukları olacağını hissetmişti.

Her şeyi birlikte yapma, birlikte ders çalışmaya, birlikte gezmeye başlamışlardı bir hafta içinde. Tanıdıkça daha çok sevmeye başladı Polyanna' yı. Beraber okula gittikleri bir gün durağa yaklaştıklarında binecekleri otobüsün kalkmakta olduğunu gördüler. Diğer otobüs 40dk. sonraydı. Matilda telaşlı telaşlı " Kaçırdık otobüsü, ne yapacağız şimdi. İlk derse yetişemeyeceğiz." diye söylenmeye başladığında, Polyanna " Belki de binseydik kaza geçirecektik. Her şey de bir hayır vardır. Telaşlanma dünyanın sonu değil" demişti. Matilda çok şaşırdı önce. "Nasıl bu kadar pozitif bakabiliyorsun dünyaya" dedi. Sonra düşündü, kendisinin çok karamsar biri olduğuna karar verdi... Haklıydı Polyanna.

Matilda, Polyanna' yı tanıdıkça onun gibi olmak istedi. Kendisine öğretmenini istedi hayata iyi tarafından bakmayı. Bir isim koymuşlardı sonunda bu kadar iyimser olabilmeye, POLYANNACILIK... Yavaş yavaş oda karamsarlıklarından kurtulup, iyimser biri olmaya başlamıştı. İlk karşılaştığımız gün, gözlerinde gördüğüm o koyu karanlığı bir daha görmedim. Sürekli gülüyordu gözlerinin içi, ışıl ışıl. Onu tanıyan herkes, bu değişimini hayranlıkla izlerken onun adına mutlu olmuştu.

Zaman dur dinlemez su gibi akıyordu. Matilda başka bir şehirde, Polyanna başka bir şehirde üniversite kazanmıştı. Ayrıldıkları gün bile, içinde bulundukları oyun ağlamalarına engel olmuştu... Birbirlerini çok sevmelerine rağmen. Artık Pollanna' sız devam edecekti mutluluk oyununa. Üniversiteye çok çabuk alışmıştı. Hemen bir çevre edindi güler yüzüyle. Her ortamda aranılan, sevilen bir kişi oldu ilk önceleri. Herkesin ilk yardımına koşan kişi de yine Matilda idi.

Ben yazdıkça sürer gider hayatı Matilda'nın. O yüzden bir özet yapmak istiyorum bu noktada. Sonunda; yani mutluluk oyununun sonunda olanlardan bahsetmeliyim size. Matilda herkesi çok sevdi, çok sevildi önceleri. Gün geldi aşık oldu, dost oldu, sırdaş oldu. Ama asla kendi olamadı. İçinde bulunduğu mutluluk oyunu yüzünden, aşık olduğunda bile gerçekten sevip sevmediğinden şüphe duymaya başladı zamanla. Ağlamanın tadını öylesine unuttu ki, ağlamak istediği anlarda dahi göz pınarlarından suların çekilişini hissetti, ağlayamadı. Sonunda anladı ki; mutluluk oyununa perdelenen hayatında daima yanlış insanları sevmiş, yanlış insanlarla arkadaşlık etmiş, hatta yanlış kişi ile evlenmişti. Ve hayatında ki bu yanılgılar, onun içinden çıkamadığı bunalımların başlangıcı oldu. Yıllar sonra onu tekrar gördüğümde, ilk karşılaştığımız gün gözlerinde gördüğüm karanlığın yeniden nüksettiğini gördüm. Gözlerinde ki karanlık bu kez daha koyu, daha derindi. Çevresindeki insanları dahi içine sığdıracak kadar.

Son oyununu oynadığı yer sinir hastalıkları bölümündeki 11 nolu odasıydı. Avucunda sakladığı bir kutu hapla. Ve ardında bir cümlelik not bırakarak indi oyun oynadığı tiyatro sahnesinden;

"Bu Polyanna'nın son rolüydü... Oyun bitti, perde kapandı."

Gülcan Talay

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Serhat Ütkiner

Aşka susamak nedir bilir misiniz?

Aşka susamak nedir bilir misiniz? Tüm damarlarınız boşalmak için çırpınan kanla doludur, beyninizi binlerce düşünce esir almıştır, üzerinizde boş vermişliğin ağır yükü ile gittiğiniz her yerde kendinizi bir köşeye çekilmiş insanları incelerken bulursunuz. Bir savaş gazisi gibisinizdir. Asla eski gençlik günleri geri dönmez çünkü onlarca yıl yaşadığınız duygularınızın ellerinizde, yanı başınızda ölüşünü seyretmişsinizdir defalarca ve yaralar almışsınızdır ama bir yandan o sarsılmaz kardeşlik, ölüm anının yakınlarında dolaşıldığında insanları koşulsuz bağlayan o duyguya bağımlısınızdır da. Gülen ve eğlenen insanların arasında büyük bir ümitle beklersiniz. Belki, dersiniz, belki bu sefer birisi çıkacak karşıma ve belki bu sefer tutacak. Bende eksik olmayacağım bunun için, hep bir şeyler yapacağım ve tutmaz ve siz kalmışsınızdır yine köşe başında. Gelene gidene selam verirsiniz ve bol bol alkol tüketirsiniz. Geçmişin şimdileri anılar birer birer canlanırlar alkolle ve sizi eski aşkları hatırlamaya zorlarlar.

Sonra birisi gelir yanınıza, başlarsınız konuşmaya. Belki tanıdık biri, sevdiğiniz, iyi anlaştığınız biri. Sohbetiniz koyulaşır entelektüel seviyeniz düzeyinde zihin çıkarır malını ortaya. Kendini pazarlama çabasından başka bir şey değildir bu aslında.Karşınızda başka birini seven bir kişi ile imkansızı denemeye başlarsınız. Bir yandan alırsınız alkolü delicesine, bir yandan dem vurusunuz sohbetin dibine ve geçer saatler dakikalar. Karşınızdaki kişi sizi asla anlamaz, anlayamaz çünkü damarlarında aşkın, sevginin, ait olmanın uyuşturucu ve sakinleştiricisi yatıyordur. Akşam sarılabileceği bir beden, doya doya içine çekebileceği bir koku ve belki bir sevişmenin hayali ile sizi dinliyordur oysa siz yanmaktasınızdır. Ev, eğer öyle çağırabileceğiniz bir yeriniz varsa, sizi soğuk duvarları ile beklemektedir. Boş, soğuk tek kişilik yatağınız ve geceleri sarılarak yattığınız ve bir küçük umut parçası ile sarıldığınız yorganınızın sizi dindiremeyeceği düşüncesinin beyninizde her dönüşüyle bir panik havası hasıl olur tüm bedeninize. Kanınızda alkol arttıkça bu boş vermişlik gelir beraberinde, Konular alır başını gider, zaman aktıkça akar, siz konuştukça konuşursunuz.

Aslında konuşan tek bir benlik vardır ve bağırıyordur size aşka susadım, aşk ver bana. Doldur damarlarımı saf aşkla; altın vuruş olsa da fark etmez, aşk için ölmek en güzelidir tadılan ölümlerin.

Aynada yansıması yoktur aşıkların. Geceleri yaşayan vampirler gibi başka aşkların varlığını, sıcaklığını paylaşmaya çalışarak yaşarlar. Gün be gün solup giden yaşam sevgileri, diğer tüm duyguları gibi nefrete ve şehvete dönüşür. Ne kendileri ne başkaları doyurabilir bu şehveti. Aşk ateşi, aşk ihtiyacı büyüdükçe bünyede başlar isyanlar zihinde. Bir isteksizlik hasıl olur ilkin. Odalara kapanır insan, kimseyle konuşmadan resimlerde, müzikte, filmlerde arar aşkı, sevgiyi. Gördükleri asla yetmez zira onlar bir reklamdır aslında ve reklamlar karın doyurmaz. Ben neden tadamıyorum sorusu ile yanar tüm benlik ve isyan başlar. Tüm yaratılmışlara ve yaratana. Israrla arar aşkı ama bulamaz da asla.

Konuşma uzar gider de varmaz hiçbir yere çünkü biri yüzmektedir aşk denizinde diğeri kızgın susuz çöllerde gezinmektedir. Ağlamalarla geçer onlarca gece, olmayan sevgiliye çağrılarla sonlanır sabahın ilk ışıklarında ve başlar ölüm isteği bünyede. Bünye, bulamadığı aşkın karşılığında cezasını arttırmak için başlar yanmaya. Aşk,sevgi, diye ağlayan mızmız ruh başlar öldür beni demeye.

Dinlemezsin ilk başlarda, saçma gelir ama insan her acıya alıştığı gibi her düşünceye de alışabilir. Bir kurşun seçersin kendine ve ucunu bir bıçakla küçük küçük yararsın. Girdiği yerde ne varsa toplayıp çıkarsın diye. Bir anda gelecek ölüm tek isteğin oluverir bir anda. Yanıp tutuşursun onun için. Konuştuğun kişi ile de arzu ile aşkı hatırlarsın bir yandan. Ona anlatmak bir zamanlar yaşadığın aşklardaki gibidir. Sadece yan yana değilsinizdir. Gözlerinin içine kaçamak bakışlar atarsın, ama rahatsız etmek amacıyla değil, sadece eskiden canlanan anıları tekrar yaşayabilmek uğruna. Anlattıkça anlatırsın ve seni dinler kibarlık için. Ne parmağındaki yüzük önemlidir, ne yaş farkı, ne evli barklı oluşu ama sana hatırlattığı aşk önemlidir. Aklına bir düşünce gelir ve şaşar kalırsın. Senin arayıp da bulamadığın böylesine bir güzellik yalnız başına ne yapar diye, aklından binlerce methiye geçer, aşk şiirleri düzersin çünkü artık aradığın bir kişi değil aşktır. Karşındakinin iki dudağının arasından çıkacak bir sözcüğe bakarsın. Boşuna beklersin elinden tutmasını ve seni alıp götürmesini. Aklına onun için yapacakların gelir. Neleri feda edebileceğin ve aslında o zaman görürsün acıyla aslında ne kadar azalmıştır feda edebileceklerin. Yine de beklersin. Bir mucize için yalvarırsın, olsun dersin, tutsun elinden ve sürüklesin beni istediği yere, kurtulalım düşüncelerden, bağlardan, kendilerimizden ve doya doya yaşayalım aşkı son damlasına kadar. Sonra tüm dünyaya karşı durayım gerekirse dersin, elimden almaya çalışırlarsa diye ve ölürüm dersin bu uğurda.

On beş milyonun içinde yalnız olmayı başarabilen birinin dileğidir geceleri söndürebilmek. Böylece yaşamak zorunda kalmaz her gece yalnız yatağı. Sadece yastık ve yorgan olmaz yatak arkadaşları ama sarılacak sıcak bir bedenin varlığı, şefkatle göğsüne gömülmüş bir başın alnına kondurulacak bir öpücük her gece uyumadan önce. Ve sımsıkı sarılmak, bırakmamacasına sımsıkı sarılmak ve sıcaklığını tüm vücudunda hissetmek. En güzeli ise ışıklar söndüğünde duyulacak bir "Seni Seviyorum" sözcüğünü duymaktır dileği.

Toplantı biter, konuklar dağılır. Beş kadeh şarap ile bir otobüse atlanıp eve gelinir ve sakinleşmek için bir adet diazem atılır ağza. Bilgisayarın karşısına geçilir ve başlanır bir veda mektubu yazılmaya. Her yer döner, ne yazdığından dahi haberin yoktur, sadece yalnızlığın vardır ve yalnızlığını bastırmak için bağırta bağırta çaldığın müziğin.

Mektubu bitirir, silahına kurşununu koyar, sonra silahını kaldırırsın. Yarın senin için yeni bir gündür ve umut insanın içinde tükenmesi zor olan bir kaynaktır. Soru ise, ne kadar daha tükenmeyeceğidir?

Serhat Ütkiner

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

KONTRA MİZANA : Tamer Soysal

Gitme ey yolcu, beraber oturup ağlaşalım,
Elemim bir yüreğin payı değil paylaşalım,
Ne yapıp ye'simi kahreyliyeyim, bilmem ki
Öyle dehşetli muhitimde dönen matem ki
Ah karşımda vatan namına bir kabristan
Yatıyor şimdi.. Nasıl yerlere geçmez insan?
M.Akif ERSOY

SARIKAMIŞ FACİASI...

Eskiler, soğuk kış günlerinin en şiddetli olduğu dönemi 'Zemheri' diye adlandırırlarmış. Doğu'da Zemheri soğukları denilen soğuklar başladığı zaman eksi 30'ları bulan soğuklar, kavuran ayaz, kar, tipi, boran, dışarı çıkılmaz olurmuş. Günümüzde eski kışlar görülmüyor ama Doğu'da yine çok soğuk dönemler ve ayaz can almaya varan şiddetinde devam ediyor.

İşte bundan 89 yıl önce, Kars ile Erzurum arasında Sarıkamış'da Zemheri soğuklarında, içinde bulunduğumuz günlerde, dağlarda aç, sefil ve perişan vaziyette 90 bin vatan evladımız donarak öldü.

Osmanlı Devleti Balkan Savaşlarında son derece zor şartlarda savaşmış ve savaştan bitkin ve yıpranmış bir halde dönülmüştü. Ekonomi kötü, halk perişandı. Sıla hasreti çeken askerler Balkan savaşlarından yeni dönmüştü. Ancak Harbiye Nazırı ve Genelkurmay başkanı Enver Paşa Osmanlı'yı eski parlak günlerine döndürme hayalleri ile ülkeyi maceraya sürükleme peşindeydi. Dönemin paşaları Enver, Talat ve Cemal Paşaların Alman hayranlığına Almanların tertibatı da eklenince I.Dünya Savaşına girilmiş oldu. 4 Ağustos 1914'de Enver Paşa 'Seferberlik' ilan etti. Balkan harbinden daha 5 ay sonra ülkede genel seferberlik ilan edilmişti. Savaşın başlamasıyla Doğu'da Kars ve Sarıkamış bölgelerini işgal etmiş olan Ruslar'a karşı bu bölgede 'Kafkasya Cephesi' diye bilinen cephe oluşturuldu. Almanlar Ruslara karşı amansız bir savaş veriyordu ve Ruslara karşı Kafkasya cephesinin açılmasını istiyorlardı. Böylece Rusları zayıflatmayı umuyorlardı. Enver Paşa ise Balkan Savaşlarındaki kaybolan itibarı yeniden ele geçirmek ve Osmanlı'nın gücünü yeniden göstermek istiyordu. Enver Paşa maceracı bir ruha sahipti. Turan hayalleriyle Orta Asya'ya uzanmak ve buralarda egemenlik kurmak idealindeydi. Ordu ve halk yıpranmıştı. Kış mevsiminin en şiddetli zamanları idi.

Ekim 1914'de Rusları bu bölgeden çıkartmak amacıyla harekat hazırlığı başladı. 3.Ordu Komutanı Hasan İzzet Paşa, 190.000 askeri ve 60.000 hayvanı ile bu bölgeye kaydırıldı. Cephenin kurmay heyetinde Almanlarda vardı. Almanlar bölgeyi ve arazi yapısını hiç bilmiyorlardı. Erzurum Kalesi komutanlığında Alman Posselt, kale topçu kumandanlığında Stange ve kurmay heyetinde de Guze isimli Almanlar vardı. Alman Kurmay heyetinin etki ve baskısı altındaki Enver Paşa, Talat Paşa'nın "Kış mevsimi başladı, ordu hazırlıksız ve moralsiz. Ruslarla savaşa girmeyelim, baharı bekleyelim. Hem toparlanırız, nefes alırız." şeklindeki uyarısını dikkate almamıştır. Benzeri ikazlarını sürekli yineleyen 3.Ordu Kumandanı Hasan İzzet Paşa ise Enver Paşa tarafından görevinden azledilmiştir. Enver Paşa Hasan İzzet Paşa'nın yerine ise Hafız Hakkı Paşa'yı getirdi. Hafız Hakkı Paşa'da Enver Paşa gibi yükselme arzularına boyun eğmiş biriydi. Enver Paşa'da 1913'de yarbay iken 19 gün sonra 'Paşa'lığa yükselmişti. Bunda herhalde Padişahın damadı oluşunun da etkisi olmuştur. Daha sonra da genç yaşında kabineye harbiye nazırı olarak girer. Hasan İzzet Paşa'nın azlinden sonra Enver Paşa bizzat Erzurum'a gelerek kumandayı devralmıştır. Hazırlıklar dört koldan yürütülmüştür. 2.Süvari Tümeni Aras Nehrinin güneyinde, 11.Kolordu Tortum; 10.Kolordu Artvin bölgesinde konuşlandırıldı. Toplam 118 bin 660 kişilik Osmanlı ordusu konuşlandırıldı. Rus ordusu ise Horasan-Sarıkamış hattının güneyinde mevzilenmişti. Harekat planı şöyleydi: Türk ordusu 11.Kolordu ve 2.Süvari Tümeni ile düşmanı cepheden tesbit edecek, 9.Kolordu, kuzeyde Ayyıldız-Çatak hattı ile Karaurgan istikametinde düşman yanına saldıracak; 10.Kolordu ise Narman-Oltu üzerinden Bardız'a döndükten sonra, buradan Sarıkamış'a saldırıp düşmanı arkadan çevirecekti. Ruslar ise sıcak çatışma yanlısı değillerdi. Donanımları iyi, sırtları pek ve karınları toktu. Kazak milisler ve Ermeni çetelerini kullanarak yıpratma ve terör taktiğini uyguluyorlardı.

Kafkas cephesinde ilk önemli çatışma 1914 Ekiminin son haftasında Erzurum hattında Köprüköy'de oldu. Alman Kurmay Heyeti başkanı Guze, burada başarılı olamadı. Aslında felaketin habercisi Köprüköy çatışması olmuştu.

14 Aralık'ta Köprüköy'e gelen Enver Paşa, 22 Aralık 1914 sabahı harekatı başlattı. Karadeniz'den orduya erzak ve giyecek getireceği söylenen gemi Ruslar tarafından batırılmıştı. Ordu aç ve sefildi. Askerin üzerinde kışlık değil, yazlık giysiler vardı. Kar ve soğuk vardı, kar bazı yerlerde 1 metreyi aşıyordu. Askerlerin ayaklarında eskimiş çarıklar vardı. Bu şartlar altında amaç, Allahuekber dağlarını aşmak ve Rusları çevirmek, böylece Sarıkamış'ı almaktı. 10. Kolorduya bağlı 30 ve 31. Tümenler, kötü hava koşullarında mevzilerini kaybettiler ve zayıf Rus Birliklerinin peşinden doğuya Kosor mevkine ilerlediler. Harekatın 4. gününde 29.Tümen ve 17.Tümen'e bağlı 1.Alay ile 28.Tümen Sarıkamış'ı almak üzere taarruza katıldılar. Kasabaya yaklaşan askerler sıfırın altında 26 derece soğuğa, tipi ve borana yenik düştüler. Allahuekber Dağları'nı aşmaya çalışan 10.Kolordu, şiddetli tipi ve dondurucu soğukla mücadeleye dayanamadı. Onbinlerce insan soğuktan öldü. 21 bin mevcutlu 9. Kolordu'nun mevcudu 1500'lere düştü. Donma bir yandan; açlık, hastalık diğer yandan askerlerimizi kırdı, geçirdi. Tifüs gibi salgın hastalıklar yayıldı. 10. Kolordu ise yüzde 90'ınını kaybetti. Bir kısım asker yine de her türlü koşula rağmen direnerek harekatın 15.gününde Sarıkamış'a vardılar. Fakat taarruz edecek halleri kalmamıştı. Sayıları ise tükenmişti. Fırsat kollayan Rus orduları 4 Ocak'ta saldırdı. Köprülülü Şerif Paşa o günkü manzarayı şöyle anlatıyor. " Keskin bir soğuk hepimizi titretiyor. Erler şu koca ormanlar içinde bize yakacak bir kuru çam dalı bile bulamıyor. Bu sırada Tuğgeneral Hafız Hakkı Paşa geldi. "Herşey bitti" dedi. "Artık çekilme zamanıydı. Hafız Hakkı Paşa Rusların kurşun yağmuru altında atına atladı ve çekip gitti (Bir süre sonra Hafız Hakkı Paşa da tifüsden öldü.) Mevzidekiler tutsak alındı; her şey bitmişti. Ruslar bizi teslim aldığında 80 er, 106 subay ve bir kırık top kundağı ile bir kaç at kalmıştı. İşte 22 Aralık'da başlayan harekattan 14 gün sonra 4 Ocak 1915'de 9.Kolordudan kalan kuvvet buydu."

Sarıkamış'da ölen askerlerimizin sayısı yabancı kaynaklara göre 90 bin; Mareşal Fevzi Çakmak'a göre 60 bin, bizdeki arşivlere göre 50 bin, bir başka incelemeye göre ise 108 bindir. O günlerde bu büyük facia, uzun süre saklanır. Büyük kayıplar, Ruslar yolu ile yayılır. Rusların da bu savaşta kaybı 30 bin civarı olmuştur.

Bu harekatın yanlış olduğu başından belliydi. "Sarıkamış Faciası" kitabının yazarı Köprülülü Şerif "Biz, daha Sarıkamış'ta, kar altında, buz üstünde titrediğimiz gecelerde, faciali gerçeği görmüştük. Bu gerçeği, bizden beş on metre ileride, bir çukura kıvrılmış bulunan Enver Paşa'ya da resmen arz ettik." diyordu. Ancak bütün bu uyarılara Enver Paşa aldırmamıştır. Genç yaşında ve bütün o tecrübesizliği ile büyük hayaller peşinde koşmuştur. Enver Paşa, harekat emrinde hedef olarak Tahran ve Aşkabat'ı göstermiştir. Tahran harekat merkezine 1350 km, Aşkabat ise 2000 km uzaktadır. Belki bu söylentidir ama gerçek olan şu ki; Enver Paşa Turancılık ideali ile gerçekleri görememeye en birisidir. Daha harekattan önce 3.Ordunun mevcudu ve ihtiyaçları bellidir. 3.Ordunun 190 bin askeri ve 60 bin hayvanı vardır. Bu ordunun 6 aylık iaşesi için 88 bin ton buğday, çavdar ve arpaya gereksinimi vardır. Oysa ambarlarda sadece 1250 ton yiyecek ve tahıl bulunuyordu. Karadenizden gemi ile getirileceği söylenen erzak ise gelmemiştir. Buna rağmen Enver Paşa "Askerler! Hepinizi ziyaret ettim. Ayağınızda çarık, sırtınızda paltonuz olmadığını gördüm. Lâkin karşınızdaki düşman sizden korkuyor. Yakın zamanda Kafkasya'ya gireceğiz. Orada her türlü nimete kavuşacaksınız. İslâm Alemi'nin bütün ümidi sizsiniz." diyerek askeri cesaretlendirmeye çalışmıştır. Facianın asıl sorumlularından biri de Enver Paşa'nın yardımcısı Hafız Hakkı Paşa'dır. Hafız Hakkı Paşa hiçbir arazi araştırması yapmadan Enver Paşa'ya çektiği telgrafla "Dağlar üzerindeki yolları keşfettim. Bu mevsimde bu yollardan hareketin mümkün olabileceğine inandım. Buradaki kolordu ve ordu komutanları yeterli ölçüde inançlı ve kararlı olmadıklarından böyle bir saldırıya taraftar olmuyorlar. Bu saldırı vazifesi rütbem düzeltilerek bana verilirse ben bu işi yaparım." demiştir. Tekerlekli araçlar geçebilir şeklinde verilen rapora rağmen sözkonusu yollardan askerler yaya olarak zor geçmişlerdir. Tekerlekli araçlar karlara saplanıp kalmış, tek sırada yürüyen askerler, kar ve soğukta hasta ve güçsüz düşmüştür. Çetin kış koşullarında, güçbela günde 6 km. mesafe kat edebilen birliklerin günde 25 km yürümesi yolunda emir verilmiş, Allahuekber dağları askerlerimize mezar olmuştur. Yine Köprülülü Şerif İlden'in kitabını yayına hazırlayan Sami Önal kitabında şöyle yazar: "Allahuekber ve Soğanlı dağlarında donarak ölen Enver Paşa ordusu askerlerinin sırt çantalarında yiyecek olarak çıkan birer avuç kavrulmuş arpa ve Erzurum'un ova köylerinde gelenekselleşen gazaygı dökülerek Ermenilerce yakılan köylülerin öyküleri vardır."

Atlas Dergisi Haziran 2001 sayısında "En uzun yıl 1915" adı ile verdiği özel sayıda Sarıkamış Faciasını da uzun uzun anlatıyor. Bu dergide köylülerle yapılan röportajlarda Ala kilise köyünden 1329 doğumlu Halil Çolak "savaş sonrasında yolun iki tarafında üst üste istif edilmiş cesetlerin kuyuya doldurulup, üstüne kireç döküldüğünü, cesetlerin kızaklarla çekilip toplu mezarlara defnedildiğini" söylüyor. Yine bir başka köylü "Ertesi sabah kalktık, cesetlerle dolu Kars çayının tersine aktığını gördük, dağlarda kurt ve kuşların yediği cesetleri gördük" diyor. Bir başka köylü cesetleri kuyuya doldurup kokmasın diye üstüne kireç döküldüğünü anlatıyor. Faciayı "Enver Paşa" adlı kitabında anlatan Şevket Süreyya Aydemir ise "Sarıkamış muharebelerinin hatıra ve hikayeleri, bu muharebelere katılan 3.Ordu cephesinde, ruhların duyguların, vicdanların derinliklerinden gelen gizli bir anlaşma ile sanki yasaklanmıştı. Allahuekber dramının en korkunç gecesinde, sıfırın altında 30 derecede 10. Kolordu'ya bağlı askerler, silahlarını kullanacak düşmanı da göremedikleri için, dinmek bilmek tipinin altında çamların dibine kıvrılarak kendilerini, ölümlerin en tatlısı bildikleri 'donma'ya teslim ederler. Subayların sağa sola atılışı, bir intihar gibidir."

Faik Tonguç ise "Birinci Dünya Savaşında Bir Yedek Subayın Anıları" adlı eserinde, olaydan 1 yıl sonraki tabloyu çizer: "İd kasabasında, dam içlerinde ürpertici manzaralar; kapısının üstünde, 'Şehitler Mezarlığı' yazılı levhası bulunan dört duvar arasındaki ölü yığınları; kışlada birbiri üzerine yığılmış, kereste taşır gibi iplerle sıkı sıkı sarılmış, düşüncesizlik, ataklık kurbanlarının yüklü bulunduğu kağnıların hazin ses verecek gelişleri; ağızları yarı açık, sönmüş gözleri arasından toprağın doymak bilmeyen midesine atılmayı bekleyen ölüler; insan eti yiyerek domuz gibi olmuş, yamyamlaşmış bir sürü köpeğin korkunç bakışları; insanın duygularını, düşüncelerini felce uğratacak ve yaşadıkça hafızasından silinmeyecek hatıralar..."

Sarıkamış'da ölen şehidlerimizin anısına on anıtmezar bulunur. Büyük bir ihtirasın kurbanı idi onlar, ama daha önemlisi onlar bu vatan için öldüler, şehitlik mertebesine eriştiler. Tarihin fazla da hatırlanmayan veya hatırlanmak istenmeyen bu sayfasını tekrar hatırlayalım ve orada ölen binlerce şehidimizi yeniden dualarımızla hep birlikte analım...Ve bu vatanın nasıl ve hangi zorluklar üstüne bina edildiğini bir kez daha hatırlayalım. Türkiye'de resmi tarih Sarıkamış faciasını çok gündeme getirmez, ilk kez bu sene Sarıkamış harekatının başlama tarihi olan 22 Aralık'ta Erzurum'da burada şehitlerimiz anısına anma töreni düzenlendi. Bundan sonra da bu anmanın, dönem hakkında sempozyumlar düzenlenerek devam etmesini diliyoruz...

Tamer Soysal
tsoysal@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Turkishdelight Zone : Levent Şenyürek

Mucize Toz

Kapı görevlilerine dert anlatmaktan hoşlanmam. Kiminle görüşeceğim, buraya neden geldim, kimin haberi var, bilmiyorum, hatırlamıyorum. Yollar beni bugünden, bu zamandan uzaklaştırıyorlar. Sonra yolculuk bittiğinde bir rüyadan uyanmış gibi aptal oluyorum.

"Şey...Innovatech firmasından geliyorum. Yeni bir ürün tanıtacaktım. Hüsey... İbrahim Bey'in haberi var!"

"Bi dakka, telefon edeyim!"
Eldivenin üzerinden, direksiyonun üstünde duran sol elimi kaşıdım. Kaşıdıkça kaşıntısı arttı. Bir tür egzama sanırım, stresten olurmuş, bazen saçlarıma da vuruyor. Beyazlaştıkları için de kaşınıyor olabilirler.

Görevli kısa bir telefon görüşmesinden sonra bana dönerek:
"Tamam," dedi. "Bir kimlik alabilir miyim?"
Çoktan hazırladığım kimliğimi uzattım.
"Buyrun."
Karşılık olarak bir ziyaretçi kimliği tutuşturdu elime. Bir yandan da:
"İşçi!" dedi. "Soyadınız tanıdık geliyor... Yolu biliyor musunuz?"
"Evet, teşekkür ederim. Daha önce de gelmiştim."

Bakımlı bir bahçenin ortasından geçen asfalt yol boyunca sürdüm aracı. Ana binaya yaklaştıkça kalbim yine hızlı hızlı çarpmaya başlamıştı. Otomobilimi park edip derin bir nefes aldıktan sonra kapıyı açtım. Dışarısı buz gibiydi. Soğuk iğneliyor, dişliyordu. İçeri girdiğimde yanaklarım kıpkırmızı olacaktı. En azından utangaçlığımı gizler bu diye düşündüm.

Aslında gıda mühendisiyim. Mezun olduktan paketleme makineleri üreten bir şirkette iş bulmuştum. Ancak çalıştığım bölüm projesizlik nedeniyle kapatılınca satış ve pazarlama grubuna aktarıldım. Çoğu, işten atılmadığım için şanslı olduğumu söylüyordu. Hatta satış bölümüne aktarılmak bir terfi olarak bile yorumlanabilirdi. Ama yapamadım. Innovatech isimli bir gıda teknolojisi firmasında iş bulunca istifa ettim. Ne var ki benzer bir süreç burada da gerçekleşti. Innovatech, yenilikçi ürünlerini pazarlamakta güçlük çekiyordu ve benim bu konudaki tecrübemden faydalanmak istediler. İtiraz ettim. Yöneticiler, şirkete en çok ne şekilde faydam dokunacağı konusundaki kararı kendilerine bırakmam gerektiğini hatırlattılar kibarca. Ekonomik kriz nedeniyle bir kez daha istifa etmeye cesaret edemedim. Zaten teknik yönüm giderek zayıflamaya başlamıştı. Pes ettim. En azından kredi kartı satmak zorunda değildim. En azından yenilikçi ürünler pazarlayarak bilime - kıçından da olsa - bir katkı sağlayacaktım. Arabayı park ettiğim yerden merkez binaya kadar yüz metrelik yol boyunca yine düşüncelerin uçurumuna yuvarlanmıştım; ve bu kez de binanın girişindeki görevliye derdimi anlatmakta güçlük çektim bu yüzden. Sonunda görevli beni bir odaya yönlendirdi. Oradaki sekreter kız da, en kibar halleriyle, genel kurulun birazdan toplanacağını söylerek toplantı salonuna götürdü beni.

Salon henüz boştu. Sunuş için hazırlanmaya başladım. Bilgisayar ile tepegöz arasındaki bağlantıyı kurup, sunuşun ilk sayfasını duvara yansıtılmış olarak görünce rahatladım biraz. İşler yolunda gidiyordu.

Saat iki gibi toplantı odası asık suratlı yöneticilerle dolmuştu. En son da firmanın sahibi Veli Bey geldi. Elini sıkarken gülümsemeye çalışarak
"Rüştü Bey'in selamı var size." dedim.
"Sen de selam söyle çok." diyerek karşılık verdi. Ardından diğerlerine dönerek "Biz bu Innovatech'in genel müdürüyle üniversiteden arkadaşız." dedi, "Çok iyi çocuktur Rüştü."
Kısa bir sessizlikten sonra - ki bu sırada Veli Bey yerine geçip gözlüklerini takmıştı -
"Buyrun!" dediler, "Sizi dinliyoruz."
Vakit gelmişti.
"Hoş geldiniz! Önce kendimi tanıtayım isterseniz." diyerek söze başladım. Aslında isteseler de, istemeseler de kendimi tanıtmak zorundaydım. İstesem de, istemesem de... En zoru da kendimi tanıtmaktı zaten.

"A....Adım Hikmet , Innovatech'te satış mühendisi olarak çalışıyorum. Bugün size yeni ürünlerimizden birini tanıtacağım."

Sonra derin bir nefes alarak kendimi kontrol altına aldım. Zaten tanışma faslını aştıktan sonra biraz rahatlarım. Lazer işaretçi ile resimler ve tablolar üzerinde daireler çize çize anlatmaya başladım.
"Verimsizlik günümüzün firmalarının temel sorunlarından biridir. 2005 yılında Amerika'da yapılan bir araştırmaya göre çalışanlar sekiz mesai saatinin sadece ikisinde verimli olabilmektedirler." Bir sonraki slayta, kağıt üzerine dökülmüş bir tutam mucize tozun yakın plan fotoğrafı vardı. "İşte ürünümüz bu."dedim. "Sıcak suda eritilerek içiliyor. Mucize toz, ürkütücü boyutlara ulaşmış verimsizlik sorununa çözüm bulmak amacıyla yurtdışında geliştirildi."
"İnnovatech kendi ürünlerini geliştiriyor diye biliyordum."
"Bu sefer değil. Bu ürünün sadece mümessilliğini üstlendik Veli Bey."
"Demek mümessilliği aldınız, şimdi de üstüne kâr koyup bize satacaksınız. Bizim Rüştü'ye bakın hele. İşi iyice ticarete dökmüş. Hahaha. İyi ama aferin öğreniyorsunuz bu işleri. Ben hep söylerdim Rüştü'ye zaten öyle para kazanılmaz diye. Neyse devam edin siz."
"Şunu da hemen belirteyim: Ürün, başta Amerika olmak üzere bütün batı ülkelerinde yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır."
Bunu söylediğimde salonda bir hareketlenme oldu. Birşeylerin batıda yapılıyor olmasının bizde etkisi büyüktür. Bir şey batıda tutmuş mu, denenmiş mi, tamam. Güvenli ve karlı bir iş demektir! Amerika'yı yeniden keşfetmeye gerek yoktur.
Veli Bey sağ tarafındaki adamlardan birine doğru uzanarak: "Baksana Hamit" dedi; "Herkes biliyormuş bir biz yabancısı kalmışız."
Bu sözde biraz da paylama sezmiştim. Sanırım Hamit Bey firmanın teknolojiyi takip etme ve uyarlama gibi işlerine de bakıyordu. Ya da bakması gerekiyordu en azından.
"Evet efendim, ilginç!"
"Şunu biraz araştıralım bakalım biz de."
"Tabii efendim."
"Aslında ürünün geliştirilmesinin ilginç bir hikayesi var." diye sunuşuma kaldığım yerden devam ettim. "Ürün genetik uygulamalarla son haline getirilmiş olsa da ana maddesi bir tür vahşi çalının meyvesinden elde ediliyor. İlginçtir, önce Etiyopyalı çobanlar keşfediyorlar bunu. Koyunlarının bu çalılarında otladığında bütün gece uyanık kaldıklarını fark etmişler."

Ben konuşurken salon giderek sessizleşmeye başlamıştı. Onları ele geçirmeye başladığımı hissediyordum. Bir sonraki slayta geçerek lazer işaretçiyle oradaki grafiği işaret ettim.
"Bakın, tozun içindeki etkin maddenin işlevini gösteren istatistik ölçümler var burada. Bu madde kan-beyin bariyerini kolayca aşabilmektedir. Ayrıca kan basıncının ve kalp atışlarının oldukça düşük dozlardan başlayarak nasıl arttığını görüyor musunuz? Sonuç: (sonraki slayt) Çalışanların performansı, verimliliği artıyor, kendilerini daha iyi hissediyorlar, daha neşeli oluyorlar.
"Özellikle sevmedikleri, istemedikleri işlerde çalışmak zorunda kalan insanlar için - ki bugün bu durum ne yazık ki büyük bir çoğunluk için geçerli - öğle yemeğinden sonraki dönem bir işkenceye dönüşebilmektedir. Özellikle sıcak ülkelerde çalışanlar bir yandan yaptıkları işin üstesinden gelmeye çalışırken, bir yandan da uykuyla savaşmak zorunda kalmaktadırlar. Kendilerine siesta hakkı tanınmadığı sürece elbette. İşte böyle bir durumda ürünümüz imdatlarına yetişiyor. Az bir dozda dahi kullansalar hemen bir uykudan yeni uyanmış gibi hissedebiliyorlar kendilerini."

Sonraki slayta geçmek üzereydim ki iğneleyici bir bayan sesi araya girdi:
"Bu bana bir takım uyuşturucuları hatırlatıyor Hikmet Bey. Açıkçası tedirgin olduğumu itiraf etmeliyim. Hukuksal ve etik problemlerle karşı karşıyaymışız gibi geliyor bana."
Konuşurken başımı iki yana sallayıp duruyordu. Son cümleyi Veli Bey'e bakarak söylemişti. Kendi aralarında tartışmaya başladılar.
Bir süre onları izledikten sonra "Sorularınıza cevap vereyim." diyerek yeniden söz aldım:
"Doğru. Bu bağımlılık yapıcı bir madde. Dünya sağlık örgütünün ve Amerikan psikiyatri birliğinin bağımlılık yapıcı madde kriterlerine uyuyor. Sinir sistemine amfetamin ve kokainle aynı şekilde etkiyor. Ve Uluslararası Olimpiyat komitesi yüksek dozajda aktif maddeyi doping listelerine almış durumda. Bunları saklamıyoruz. Ama zararların ispatlanabileceği kadar uzun soluklu araştırmalar henüz yapılmadığı ve her araştırma birbirinden farklı sonuçlara ulaşabildiği için kanunlar bu konuda pek katı davranamıyorlar. Aslında sigara olayına benzer bir durumla karşı karşıyayız. Bugün ürünümüz ulusal ve uluslararası gıda kodekslerine kesinlikle uygundur. Yani ortada hukuksal hatta etik bir sorun yok. İlgili belgeleri sunuşun sonunda gösterebilirim."
"Bugün sorun yok dediniz, peki yarın olabilecekler konusunda bize ne gibi bir güvence verebilirsiniz."
"Biliyorsunuz ki herhangi bir konuda yarın olacaklar konusunda güvence vermek kolay değildir. Ama yine biliyorsunuz ki hukuksal düzenlemeler ağır işliyor. Bir de işin ekonomik bir cephesi olunca... Sigaranın kansere yolaçtığı ispatlandı da ne oldu? Sigara paketlerinin üzerine ufak yazılarla sigara sağlığa zararlıdır diye yazmaktan başka bir işe yaradı mı? Yaramadı. Yaramaz. Birşeyleri yasaklamanın insanları daha da tahrik edeceği konusuna zaten hiç girmiyorum."

Sıkıştırıldığım için biraz agresif davranmıştım. Bu bir hatdaydı ama herşeyin sonu değildi. Neyse ki Veli Bey, cevabımı kendisi için yeterli bulmuş olacak ki uzun süren sessizliğini başka bir soruyla bozdu.
"Firmalar bu şeyi çalışanlarına nasıl içiriyorlar peki? Şap gibi yemeklere mi karıştırıyorlar yoksa. Hahaha!"
"Bağımlılık yapıcı olmasının yanında oldukça lezzetli bir madde bu Veli Bey. Çukulata gibi. Çalışanlar bu ürünü bilerek, isteyerek kendileri satın alıyorlar."
"Pekala siz şimdi bana bu ürünün zararlarını anlatın. Hiçbirşeyi de saklamaya çalışmayın çünkü ben bu tür şeyleri gözden kaçırmam."
Gayet doğal olarak risk almak istemiyordu Veli Bey. Büyük adamlar risk almazlar. Onların yerine küçük adamlar risk alır. Onlar - yaşayabilmek için - risk almak zorundadırlar. Bunların bir kısmı telef olur. Hayatta kalanlar ise büyük adamlar olabilirler. Sonra onlar da ölür.

Birkaç gereksiz slaytı atlayarak ürünün zararlarının listelendiği kısma geldim ve bu kez ezberden konuşmaya başladım.

"Bu anlatacaklarım hep hayvan veya gönüllü deneylerinin sonuçlarıdır. Slaytların altında kaynak bilgisi var.

" Ürünümüz mide ekşimesine yolaçabilmektedir. Ayrıca bazı deneylerde gönüllü kişilerin tik geliştirmelerine neden olduğu görülmüştür.

" Kan damarlarına zarar verebilir. Avustralyalı araştırmacılar. Günde 2-3 bardak içildiğinde aortadaki kan basıncının yükseldiğini ve damar çeperlerindeki elastikliğin azaldığını gözlemlemişlerdir. Müptela değilseniz bu etki daha belirgin olabilir

" Sigaranın kanser yapıcı etkisini arttırabilir. Hamilelikte kesinlikle kullanılmamalıdır. Östrojen hormon salgısını arttırdığı için göğüs ve endometrik kanser türlerinin riskini arttırır. Hamilelik döneminde içilirse bebekler üzerinde kardiyavasküler sistem ve sinir sistemi üzerinde etki bırakabilir. Bunun nedeni, etkin maddenin plasentadan kolayca geçebilmesidir. Fetuslerin kalp atışlarındaki hızlanma ve göğüs hareketlerindeki değişim daha da belirgindir. Kanada'da yapılan bir araştırmaya gore günde ortalama iki bardak içen hamile kadınlar içmeyenlere gore %36 daha fazla düşük yapmışlardır. Ayrıca emzirme döneminde de süte karışarak bebeğe zarar verebilir.

" Çok yoğun tempoda çalışanlar ağır bir dozda kullandıklarında yükselen bir romatizma ve kireçlenme riskiyle de karşı karşıya kalırlar. Bu kez risk kadınlar için daha fazladır. Toz günde üç veya daha fazla bardak oranında içildiğinde eklemlerin kronik yıkımına ve deformasyonuna neden olabilir. Şişman ve yüksek kolestrollü olanlar özellikle dikkatli olmalılar bu konuda.

" Özellikle orta yaşın üzerindeki erkeklerde beyne kan taşıyan damarların tıkanmasına yol açarak beynin hasar görmesine neden olabilir. Sonuç tromboembolik felçtir.

" Mesane kanseri riskini artırabilir ama sadece günde on kap falan içerseniz. Gerçi bu kadar içen insanlar da yok değil. Sonuçta zor dönemlerin içeceği ve bağımlılık yapıcı etkisi var.

"Kısaca, mucize tozumuzun mucize yararlarına karşılık ortalama insan ömrünü kısalttığı söylenebilir. Bu da şaşılacak birşey değil. Biliyorsunuz yaşamda mucizeler olmaz. Çalışanların bugünü daha enerjik ve verimli geçirebilmelerine karşılık olarak ortalama ömürleri kısalmaktadır. Ama zaten yirmi-otuz yıl içinde emekli oluyorlar biliyorsunuz."

Sözümü bitirdiğimde salonda bir ölüm sessizliği dolaştı.
Veli Bey'in yüzü kıpkırmızı olmuştu. Düşüncelerini toparlamak için bir-iki saniye bekledikten sonra tehditkar bir ses tonuyla hızlı hızlı konuşmaya başladı:
"Ne diyeceğimi bilemiyorum! Bu kadar zararları olabilen bir ürünün dağıtımcılığını üstlenmemizi nasıl talep edersiniz? Siz bizim vizyonumuzdan haberdar değilsiniz galiba. Yani, Rüştü bunu nasıl yapabiliyor anlamıyorum. Onu da arayacağım şimdi zaten. Doğrusu hayal kırıklığına uğradım. Bundan sonra Innovatech'le ilişkilerimi yeniden gözden geçireceğim gibi görünüyor."
Yutkundum:
"Ne deseniz haklısınız efendim. Dilediğinizi yapın ancak önce şu ürünü bir görün lütfen. Bakın işte burada, şuradan dolaştırır mısınız?"
Yapışkan satıcılık taktiklerini öğrenmeye başlamıştım sanırım. Kağıt üzerindeki kahverengi toz masanın üzerinde elden ele dolaşırken dinleyicilerimin şaşkınlıkları daha da artmıştı. Hepsi aynı şeyi düşünüyor ama söylemeye cesaret edemiyorlardı. Sonunda birisi diğerlerinin yüz ifadelerinden okuyabildiklerinden aldığı cesaretle:
"Kokusu kahveye benziyor." diyebildi. Hemen de onaylandı. Birisi daha da ileri gitti ve "Kahve bu!" dedi.
"Haklısınız." dedim. "Kahve bu. Başka bir şey değil. Firmanızın kahve işine gireceği konusunda duyumlar aldığımız için bir markanın dağıtımcılığını önermeye çalışıyordum size. Biraz değişik bir satış taktiği deneyeyim dedim ama sanırım ters tepti. Üzgünüm Veli Bey."
Odadaki herkes gibi Veli Bey'in de kafası iyice karışmıştı.
Satışçı gülümsememi bozmadan konuşmayı sürdürdüm.
"Sizi üzmek istemezdim. Çünkü uzun yıllar ekmeğinizi yedik Veli Bey. Benim babam sizin ekmek fabrikalarınızda otuz yıl çalışarak okuttu bizi. Belki hatırlarsınız kendisini. Adı Cemil'di. Cemil İşçi. Neyse. Kendisini ne yazık ki geçen ay kaybettik. İnme. İnanır mısınız emekli olalı daha bir hafta olmuştu. Hep emeklilik hayalleri kurardı. Tadını çıkaramadan gitti zavallı. Doktorlar beyin damarlarının gerilip çatladığını söylediler. Vücudundaki istemsiz kasılmaların nedeni beyninin bu yüzden kansız kalmasıymış. Sunuşum burada bitiyor. Dinlediğiniz için teşekkürler."

Havaalanına doğru son sürat ilerlerken arabama saatine baktım. Veli Bey Rüştü Bey'i çoktan aramıştır. Eminim Rüştü Bey de çok kızacak. Eee, beni işten çıkarmadan önce düşünseydi. Satış işinde başarılı olamayacağımı ona anlatmaya çalışmıştım.

Levent Şenyürek

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

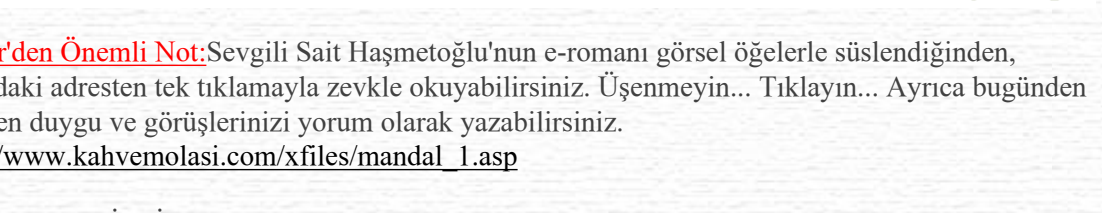

Editör'den Önemli Not:Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, aşağıdaki adresten tek tıklamayla zevkle okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın... Ayrıca bugünden itibaren duygu ve görüşlerinizi yorum olarak yazabilirsiniz.
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_1.asp

Devamı yok. BİTTİ

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Dost Meclisi

Fotoğraf: Şeref Bilgi

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir.
Kahve Molası bugün 4.011 kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Senin yerine...

Utandım
seni sevdiğim için
sana sevgimi
söylediğim için
duyduğunda
küçümsediğin için
utandım...

Utandım
sevilmekten şaşmana
utandım
korkup kaçmana
utandım
adamaktan kendimi
sana...
Utandım...

Utandım
sevginin er'i dişi'si olur mu diye
Utandım
söz'ün, itirafın finaline
Utandım
ansızın çekip gitmene
Senin yerine
ben utandım.

Artık
bu utançla
duramam.
Gidiyorum hayalinden
gözlerinden
dudaklarından...
Sana
son bir itiraf
buralardan...

Sevmekten değil
yarattığım
sen'den utandım...

Nedret Türer

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Davetsiz misafir!..

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.drderya.com/index1.htm
Hiç kimse istemez hasta olmadan hastalıktan bahsetmeyi. Hele acı tecrübeler yaşayanlarımız asla anmak istemezler. Ama sağlık varsa hastalık da var. Bilinçsizce çabalamak ve gelişmelere seyirci kalmak yerine kontrolü ele almanızı sağlayabilecek bir çok sağlık bilgisi için tıklayınız lütfen.

http://www.efsaneler.com/
Hani bazı hikayeler vardır, gerçek olmadığını bildiğiniz halde "hadi ya" nidalarıyla dinlersiniz. Siz yine de inanmayın ama; bu güzel hikayeleri okumadan da geçmeyin derim. Şehir Efsaneleri için buyrun buradan tıklayın.

http://www.tayproject.org/
...Tarih, Arkeoloji, Sanat ve Kültür Mirasını Koruma Vakfı, TASK, ülkemizdeki tarihi, arkeolojik, etnografik, ekolojik, mimari, sanatsal ve kültürel varlıkların belgelenmesi, envanterinin çıkarılması,

kurtarılması, korunması, onarılması, tanıtılması; bu alanlarda bilimsel etkinliklerin, sanatsal ve kültürel yaratıcılığın ve yeni çalışmaların geliştirilmesi ve teşvik edilmesi; bu emanetlerin gelecek kuşaklara kalabilmesi için her türlü eğitim ve çalışmanın yapılması; bu amaçlar doğrultusunda ulusal ve uluslararası kamuoyunun bilgilendirilmesi, bilinçlendirilmesi ve bu konuda faaliyet gösteren ulusal ve uluslararası kuruluşlar ile işbirliği içerisinde kamu yararına hizmet vermektir...

http://www.sehirtiyatrolari.com/
En son ne zaman tiyatroya gittiniz? Hangi oyun, hangi sahnede, hangi tarih ve saatte gösterimde olacak bilmek istermisiniz? Ya oyunlar, oyuncular ve hatta bilet paraları hakkında bilgi almak? Perdeler açılıyor ve sizleri bekliyor. Tiyatroları yakından takip etmek için bu sayfaları inceleyebilirsiniz.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Ability Server v2.32 [84k] W9x/2k/XP FREE
http://download.code-crafters.com/abilitywebserver.zip
Kendi web sunucusunu en basit şekliyle kurup çalıştırmak isteyenler için ideal bir program. Bu küçücük program içinde HTTP, SMTP, POP3 ve FTP sunucularının hepsini barındırıyor. 2 alan adını rahatlıkla host edebileceğiniz bir yapısı var. İnternet işinde biraz derine inmek isteyenler için ideal bir uygulama. İlgililere şiddetle tavsiye edilir.

Yukarı

http://kahvemolasi.com/sayilar/20040106.asp
ISSN: 1303-8923

6 Ocak 2004 - ©2002/04-kahvemolasi.com
istanbullife.com

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri